

73. Lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse. (Socialminister *Bundvad*). [A. sp. 363. C. sp. 53].

Skriftlig fremsættelse ²¹/₁₁ (F. sp. 1145). 1. beh. ²⁸/₁₁ (F. sp. 1316). Partiernes ordførere: Helge Nielsen, Holger Hansen, Adolph Sørensen, Jens P. Jensen, Chr. Madsen og Grøndahl. 2. beh. ⁴/₁₂ (F. sp. 1417). 3. beh. ⁶/₁₂ (F. sp. 1528). *Loven stadfæstet 19. december 1962.* (Lovt. nr. 396).

Ved loven *forhøjes* — med virkning fra 1. april 1963 — *tillægget* til de af ovennævnte lov nr. 180 af 20. maj 1952, som ændret senest ved lov nr. 348 af 6. december 1961 (årbog 1961-62, side 253), omfattede *renteerstatninger* i anledning af ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947 fra 60 pct. til 70 pct.

Denne forhøjelse vil medføre, at i de få tilfælde, hvor der bliver tale om at yde *kapitalerstatninger* til enker og børn på grundlag af renter fastsat i anledning af ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947, bliver de nævnte kapitalerstatninger forhøjet tilsvarende, jfr. herved bestemmelsen i § 1, stk. 3, i loven af 20. maj 1952.

Merudgifterne vil for tiden udgøre ca. 70.000 kr. årlig, men udgifterne vil i de kommende år falde med beløb, der ikke kan forudberegnes. Merudgifterne skal som hidtil afholdes af statskassen.

Ved loven af 20. maj 1952 om midlertidigt tillæg til de heromhandlede ydelser blev løbende erstatninger i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet før den 1. april 1947, forhøjet med 25 pct. Baggrunden herfor var, at ydelser i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet *efter* den 1. april 1947, i henhold til 2 love fra 1948 er undergivet automatisk pristalsregulering. En sådan regulering kunne ikke gennemføres med tilbagevirkende kraft for ældre ydelser, men man fandt det da rimeligt, at staten måtte træde til. De ulykkesramte, der er tale om, ville — efter hvad *socialministeren* anførte ved fremsættelsen af lovforslaget — „ellers komme i en meget dårlig stilling, efterhånden som priserne steg.

De 25 pct. er i 1956, i 1958 og i 1961 forhøjet til i alt 60 pct., hvorved de løbende erstatningsydelser for ulykkestilfælde indtruffet